

A hét szentje: LIGUORI SZENT ALFONZ

1696-ban született egy nápolyi nemesi családban; nyolc testvére közül ő volt a legidősebb. Intellektuális képességei hamar megmutatkoztak. Apja ellentengernagy volt a királyi hajóhadnál, és az ő kívánságára Alfonz jogot kezdett el tanulni. Tizenhat éves korában tanulmányait kiváló eredménnyel bevégezve, ledoktorált polgári és egyházjogból. Két év gyakornokság után ügyvédként kezdett el működni, hatalmas sikerrel. Nyolc éven át minden pert megnyert, Nápoly legsikeresebb jogásza lett. Ám lelke mélyén Istenre szomjazott, s a tökéletességre vágyott – emelte ki tanításában a Szentatya.

A korrupció és az igazságtalanságok láttán 1723-ban elhagyta mesterségét, és elhatározta, hogy pap lesz. Tanítói a Szentírás, az egyháztörténelem és a misztika tanulmányozására ösztönözték. Először az oratoriánusok közé akart lépni, de mivel ezt atyja megakadályozta, világi pap lett. Teológiai tanulmányai végeztével, 1726-ban felszentelték, majd belépett egy világi papokból álló missziós társulatba.

Evangelizáló és hitoktatói szolgálatba kezdett a nápolyi társadalom legszegényebbjéiért, akik között gyakran bűncselekményekkel vádolt és rossz szokásokat követő emberekkel találkozott. A terjedő janzenizmus túlzott szigorúsága helyett szeretettel és reményt keltve buzdította megtérésre őket. Imádkozni tanította és arra buzdította őket, hogy jobba tegyék életüket. E tevékenységével komoly eredményeket ért el: Nápoly szegénynegyedeiben egyre több olyan csoport formálódott, amelyek tagjai esténként imára és Isten igéjének meghallgatására gyűltek össze. Ezek az összejövetelek az erkölcsi nevelés és a szegények közti kölcsönös segítségnyújtás valódi forrásaivá váltak – ismertette XVI. Benedek.

Alfonz szorgalmazta a lelkipásztorok mellett álló segítő világi hívek kiképzését. Az evangéliumot – a barokk megszokott túldíszített nyelvezetével szemben – egyszerű szavakkal hirdette.

Harminchat éves korában, egy Scala nevű kis hegyi városban közlelő látva az egyszerű emberek – pásztorok, parasztok, bányászok – vallási tudatlanságát, lelki elhagyatottságát, úgy döntött, hogy nekik szenteli további szolgálatát. Elhatározta, hogy egy népmissziók tartására hivatott papi közösséget alapít.

Így alakult meg missziós papok társulataként 1732-ben a redemptoristák rendje, a Megváltóról nevezett missziós papok társulata. Tagjai missziós tevékenységbe kezdtek: a legkisebb falvakba is eljutottak, a megtérésre és a keresztény élet melletti kitartásra buzdították az embereket, elsősorban az ima által. A kezdeti nehézségek után a rend 1749-ben kapta meg a pápai jóváhagyást, majd – Hofbauer Szent Kelemen működésének is köszönhetően – az Egyház legnagyobb újkori férfi szerzetesrendjévé fejlődött, amely a mai napig tevékenykedik az egész világon. A nők számára Alfonz egy szemlélődő rendet alapított: a redemptoristák jóval kevesebben vannak, de rendjük ma is széles körben elterjedt.

Tiltakozása ellenére 1762-ben, 66 évesen XIII. Kelemen pápa Sant'Agata dei Goti püspökévé szentelte. Püspöksége 13 éve alatt megváltoztatta egyházmegyéjének lelki arculatát: missziót tartott minden plébánián, segítette a társadalom elesettjeit.

1775-ben, súlyos betegsége miatt, ismételt kérésére VI. Piusz pápa fölmentette püspöki tisztéből, és mint általános főnök visszatért rendjébe. Utolsó 17 évében nyaka annyira megmerevedett, hogy a fejét nem tudta fölemelni, de humorát haláláig megőrizte. Rendtársai között halt meg a campaniai Nocera del Paganiban, 1787. augusztus 1-jén.

Magyar Kurír

"A három nagy monoteista vallás közül a kereszténység az egyetlen, amelyik politikai értelemben nem tartja ellenőrzése alatt saját eredetének helyét. Talán éppen ezért, Assisi Szent Ferenc tanítványai jelentik azt a szerzetesrendet, amelyik a leginkább otthon van a Szentföldön. 2017-ben ünneplik a nyolcszázadik évfordulóját az első ferences barátok odaérkezésének, akik evangéliumi jelenlétet képviseltek a keresztes hódítókhoz képest. A globalizáció korában, amelyet megannyi bezárkózás jellemez, nem kellene talán a világot inkább Jeruzsálem szemszögéből szemlélni?"

*Andrea Riccardi***Vendégünk: TIHANYI PÉTER újmisé**

A szentendrei egyházközség tagjaként rögtön az érettségi után jelentkezett és nyert felvételt a szemináriumba. Ennek a komoly döntésnek a meghozatalában több közösség és számos rendkívüli ember személyes példája segítette őt. Kisiskolás korától ministrált, melynek során a káplánok és a plébános atya mintája mélyen megérintették őt. Fontos volt az a légkör, amely a családjában, a Szent András-iskolában és később a Ferences Gimnáziumban megmutatta számára a köztünk élő Krisztus arcát. Ebben nagy szerepet játszottak a hittanáriai, akik nemcsak beszéltek a hitről, de meg is élték azt.

A Regnum Marianum közösség tagjaként rengeteg élménnyel gazdagodott a kirándulásokon, a nyári táborokban, a heti alkalmakon és különösképpen a vezetőképzőn. A hittel kapcsolatos kérdések alapos megvitatása az osztálytársakkal és barátaival segítette kialakítani benne egy olyan meggyőződést, amire később építeni lehetett. A gimnázium ideje alatt a rengeteg közösségépítő élmény mellett lehetősége volt mások szolgálatában is részt venni, így rendszeresen járt Kárpátaljára cigány gyerekeket táboroztatni, mely mély benyomást tett rá. 16 évesen érezte először a papságra való hívást. Ezután végezte el a Katona István atya által vezetett Szentlélek-szemináriumot és kapcsolódott be a Karizmatikus Megújulás mozgalmába is. Nem sokkal később Szentendrén, miután csatlakozott az Alpha-kurzus csapatához, segítette elindítani annak ifjúsági tagozatát.

A szemináriumba való felvételét követően nagy örömeire szolgált, hogy nemcsak sorstársakat, hanem barátokat is talált. A szeminárium éve alatt volt módja rengeteg új közösséget közelebről is megismerni a plébániai gyakorlatok és a nyári táborok során. Megnyugtató érzés számára, hogy szülei és három fiatalabb testvére is támogatják őt hivatására való felkészülésében.

ÖKUMENIKUS IMÁDSÁG a Sant'Egidio közösséggel a Pharraimos és a kislétai gyilkosság évfordulóján**Augusztus 3.(cs) 19.30:Jézus Szíve-templom /Mária u. 25.**

"Találjanak bennetek a cigányok olyan testvérekre, akik azzal a szeretettel szeretik őket, amellyel Krisztus szerette a leginkább kiteszítottakat." - *Ferenc pápa*

2009. augusztus 2-ről 3-ra virradóra saját, kislétai házában, álmában agyonlőtték Balogh Máriát, és súlyosan megsebesítették tizenhárom éves lányát. A bűncselekmény egy hat életet kioltó és tucatnyi sérültet követelő gyilkosságsorozat utolsó epizódja volt. Az áldozatok valamennyien cigányok voltak. Hatvanöt évvel korábban, 1944-ben ugyanezen az egyetlen éjszakán gyilkolták meg az Auschwitz-birkenauai haláltáborban addig életben maradt több mint háromezer romát és szintit.

Az imaórát vezeti és beszédet mond: Orosz Atanáz görögkatolikus püspök. Részt vesznek a hazai keresztény egyházak képviselőitében papok, lelkészek, köztük Fabiny Tamás evangélikus püspök. A rabbinátust és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségét Radnóti Zoltán rabbi képviseli. Tanúságtételt hallhatunk Fahidi Éva egykori auschwitz-i túlélőtől, aki 1944. augusztus 2-ről 3-ra virradóra Birkenauban tanúja volt a "Zigeunerlager" felszámolásának, az ott fogva tartott családok meggyilkolásának. - **Kérjük, hogy mindenki hozzon egy mécses!**

TÁBORI ÉLMÉNYEINK**Július 10-én (h) dél körül érkezünk Miskolctapolcára a Szt. József Karitás házba, ahol egy hetet tölthetünk el.**

A táborban 32-en voltunk, a 10 hónapostól a 70 évesig. A vonaton haza két 12 éves táborozó így tekintett vissza a hétre: „Az utazás izgalmai után mire észbe kaptam, már a tábor konyhájában találtam magam. Sok ismeretlen arcot láttam. A bemutatkozások és a szobák elfoglalása után már kezdődött a program, mely vacsorafőzésből állt. Az imádkozás és a vacsora elfogyasztása után nagy meglepetés érte Tóni atyát és engem /Bóti/, születésnap tortával leptek meg bennünket. Az esti mise is megható volt számomra, Tóni atya értem is mondta a misét. Kedden az AVALON Parkban jobban megismertük a többiekét. Ebéd és fagyizás után visszamentünk oda, ahol jól játszottunk. Szerdán a városi fürdőben folytatódott a program, a legjobban a cápás játék tetszett. Esti mise, vacsora után gyerek disco volt. Csütörtökön a Diósgyőri Papírgyárba látogattunk. Megtudtuk, hogy szigorú biztonságban gyártják a papírt, melyből a magyar pénz, a bizonyítványok, az útlevelek és más dokumentumok készülnek. Megnéztünk egy kiállítást és papírt is meríthettünk. Majd pizzát ettünk, és az Avas lakótelep máltai játszótérén játszottunk. Meglátogattuk az itt épült jezsuita gimnáziumot és plébániát. Az atya mesélt az oktatásról, majd a helyi hívekkel együtt szentmisén vettünk részt. Tóni atya tartotta és Gergő, a kántorunk, aki egyben a Szent József plébánia karitás tagja, pedig az orgonához ült szolgálni. Itt készült egy közös fotó. Pénteken az Aggteleki Barlangba mentünk, majd visszafelé megnéztük az Edelényi Kastélyt, és ott is ebédeltünk. Szombaton egy kalandparkban különböző nehézségű pályákon mentünk végig. A csúzás volt a legjobb, oklevelet is kaptunk. Vasárnap reggeli után takarítás és hazautazás következett.

A táborhely teraszán folyamatosak voltak a kézműves foglalkozások. Mindenki megtanult karkötőt és nyakláncot készíteni. Senki sem ment haza egy színes karkötő nélkül.

Jó volt az anygalkázás. Minden reggel húztunk egy nevet, akinek aznap az őrangyalai voltunk. Törtük is a fejünket, hogy mivel kedveskedjünk. Köszönjük a finom étkeket, amit a tábori konyhán készítettek a felnőttek, különösen a palacsintát. Ági néni, Éva néni, Anita, Gergő és a többi felnőtt sokat segítettek a programok és játékok megszervezésében és bonyolításában. Ami még izgi volt, az a fiúk és lányok közötti akadályverseny, benne az öltözködő verseny volt a csúcs. Köszönjük, hogy itt lehettünk. *Dávid Csaba Botond és Péter Fanni (12 évesek)*

KÖSZEGI VERBITA TÁBOR (2017. JÚLIUS 17-22.)

Idén is megrendezték az egy hetes missziós tábor 7-14 éves gyerekek számára, melynek mottója: „Építs sziklára!” volt.

Öt csapatban, öt bibliai téma alapján, különböző hegyek kerültek érdeklődésünk középpontjába. Rátékintettünk az Ararátra, a Mórija hegyére, a Sinai és a Kármel hegyekre, valamint a Tábor hegyére is. A történeteket a gyermekek megelevenítették rajzban, makettben és színdarabokban.

Kirándultunk a Kálváriára, ahol a nyitó misét Tóni atya mutatta be, aki szerdáig a tábor lelkivezetője volt. A tanító történetek és a gitáros énekek Isten kegyelmében való növekedést, töltekezést jelentettek számunkra. A kőszegi hegy nevezetességénél, a Hét forrásnál nemcsak friss vízzel és finom ebéddel lettünk gazdagabbak, hanem a lefelé vezető úton csapatonként akadályversenyeken is gyakorolhattuk az egymásra figyelés, a segítés és a testi erőnlét karizmáit. Amikor „csak” a szálláson tartózkodtunk sport- és akadályversenyeztünk, kézműveskedtünk, táncoltunk és közben pedig őrangyalok is voltunk. Városnéző sétánk alkalmával vendégségben jártunk a domonkos nővéreknél.

Tavaly 2, idén 5, reméljük jövőre több gyermek is meghallja a hívó szót és velünk tart, hogy részesüljön a verbita lelkeségben. Köszönet a táborért a verbita atyáknak, testvéreknek!

Konrád Ágnes